

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi B. K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu w sprawie o sygn.
III AUa 275/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 15 czerwca 2023 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

B. K. (dalej: „skarżąca”), pismem z 28 kwietnia 2023 r., wniosła osobiście do Sądu Apelacyjnego w Poznaniu skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu pod sygn. III AUa 275/22. Skarżąca wniosła o stwierdzenie, że w postępowaniu toczącym się przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu w sprawie apelacji złożonej od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 9 grudnia 2021 r., sygn. akt VIII U 1879/21 wystąpiła przewlekłość postępowania, zobowiązanie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu do niezwłocznego rozpoznania apelacji skarżącej, zasądzenie od Skarbu Państwa-Sądu Apelacyjnego w Poznaniu na rzecz skarżącej kwoty 20 000 zł tytułem rekompensaty za naruszenie prawa skarżącej do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie oraz zasądzenie na rzecz skarżącej kosztów postępowania skargowego.

W piśmie z 15 maja 2023 r. Prezes Sądu Apelacyjnego w Poznaniu wniósł o odrzucenie skargi wobec niezachowania warunków z art. 87¹ § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) – strona może wnieść w toku postępowania skargę o stwierdzenie, że naruszono w nim jej prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (dalej: „skarga” lub „skarga na przewlekłość”). Do naruszenia takiego dochodzi wówczas, gdy postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 4 ust. 2 u.s.p.p., jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym – właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Najwyższy. Zgodnie natomiast z art. 8 ust. 2 u.s.p.p., w sprawach nieuregulowanych w tej ustawie, do postępowania toczącego się na skutek takiej skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego ona dotyczy. Ustawa ta nie reguluje w sposób szczególny kwestii zdolności postulacyjnej, w tym zakresie należy stosować przepisy k.p.c., gdyż to one znajdują zastosowanie w niniejszym postępowaniu. Stosownie zaś do art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji, tym samym odnosi się to również do postępowania toczącego się na skutek skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego – zasada prawna z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04; a także postanowienia Sądu Najwyższego: z 16 marca 2006 r., III CZ 5/06;

z 6 lutego 2013 r., V CZ 88/12; z 18 października 2018 r., I NSP 75/18; z 26 marca 2019 r., I NSP 3/19; z 24 maja 2019 r., I NSP 27/19; z 11 września 2019 r., I NSP 87/19).

Skarżący złożył skargę osobiście, co z uwagi na treść na art. 87¹ § 1 k.p.c. oraz brak podstaw do zastosowania art. 87¹ § 2 k.p.c., stanowi brak nieusuwalny, powodując konieczność jej odrzucenia bez wzywania do uzupełnienia tego braku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 3 pkt 5 u.s.p.p. i art. 87¹ § 1 k.p.c. oraz art. 373 § 1 w zw. z art. 394¹ § 3, art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p., orzekł jak w sentencji.

(NM)

[ał]